

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 28. An & quomodo peccet, qui necdum dissolutis sponsalibus, & invitâ sponsâ, ex sincero animo Deo meliùs serviendi suscipit sacros Ordines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

S. Congreg. 29. Martii 1653. apud Pignat. tom. 1. consult. 376. declaravit sponsalia per talem pervenientem affinitatem dissolvi.

Obji. L. Continuus. §. Cum quis. ff. De verbor oblig. dicitur, quæ pendent à voluntate principis cenferi quasi impossibilia, ergo Titius non potest obligari ad procurandam talem dispensationem. Antecedens intelligitur de illis, quæ omnino non, aut rarissimè concedi solent, dispensationes autem ejusmodi facillè obtinentur, ergo eas est obligatio pro refarciendo damno injuncto illato.

800. Q. 28. An & quomodo peccet, qui necdum dissoluto sponsalibus, & invitâ sponsa, ex sincero animo Deo melius serviendi suscipit sacros Ordines. R. Negant peccare Henriq. Sotus, Merat. Pont. Escob. Diana p. 3. q. 4. R. 208. Avers. q. 8. f. 12. Pro eadem citant Nav. Silv. Cordub. Vega apud Sanch. l. 1. d. 47. n. 1. qui sententiam illam vocat probabilissimam Verric. l. 1. d. 47. n. 1. vocat satis probabilem Dicast. d. 1. n. 478. probabilem agnoscit, dicit, dicit, probabile esse, quòd licitè voveatur susceptio Ordinis sacri. Eandem tenet Gurtier apud Castrop. d. 1. pu. 19. n. 1. Id ipsum à potiori tenent illi, qui docent, licitè posse post sponsalia emitte simplex votum castitatis, quo sponsalia dirimantur, de qua sententia dixi n. 189. Leg. l. 5. t. 10. p. 1. c. 2. n. 7. agens de facultate dissolvendi sponsalia per susceptionem sacri Ordinis ait; cum sententia hæc ob gravium Doctorum auctoritatem probabilis sit, in conscientia tutus erit, qui à sponsalibus presertim clam celebratis, sincero animo amplectens id statum perfectiorem continentie resilièrit. Ad id si ad forum externum talis causa deferatur, ecclesiasticus Judex compellere solet ad sponsaliorum fidem servandam.

dam, quamvis etiam contentus Judex esse possit sacri Ordinis susceptione. Æquum tamen esse dicit n. 8. ut resarciat damna, quæ ob id sponsa incurrit, quia v. g. expensas in sponsalibus fecit, aut in præparatione ad nuptias. Ratio illius sententiæ est, tum quia sacri Ordines faciunt statum valde perfectum, & includunt solenne castitatis votum, propter quod licitum est post sponsalia inire statum religiosum: tum & præcipue, quia sponsalibus videtur inesse hæc tacita conditio, nisi voluero ad statum perfectiorem transire. E contra Palud. Sanch. Cón. Castrop. Rebell. Perez d. 9. l. 6. Krim. n. 288. dicunt id sub mortali non licere, quia frangitur fides alteri data in materia gravi justitiæ: nec ullo Jure probatur talem conditionem esse imbibitam: quod autem imbibatur conditio, nisi voluero ingredi Religionem, inde scimus, quia Ecclesia concedens privilegium ingrediendi Religionem ob excellentiam hujus status facit conditionem illam imbibiti: nullibi autem legitur, quod Ecclesia id faciat ob excellentiam sacri Ordinis, neque hinc in positivis valet argumentatio à simili, nam etiam Matrimonium ratum solvitur per professionem religiosam, non tamen per susceptionem Ordinis sacri, imò conjugatus non admittitur ad Ordines sacros, ergo argumentatio non valet à statu religioso ad sacros Ordines: Si dicas, licitum est mutare votum in melius, ergo etiam licebit mutare obligationem sponsalium in obligationes perfectiores annexas Ordinibus sacris. R. negando conseq. nam ideo licitum est mutare votum in melius, quia omnia vota fiunt Deo, factis autem & fit rectè, si illi solvatur majus, cui debetur minus; è contra sponsalia obligant ho-

mini, votum & Ordo sacer obligat Deo, Deus autem vult, ut cuique jus suum tribuatur, neque enim quisquam dicet, me ex eo, quod Deo vel pia causa solvam 100. Daleros, esse liberatum ab obligatione eos solvendi illi, cui ob emptum pannum illos debeo, ergo nec satisfacio pro sponsa, licet me Deo obligem ad majora per Ordines sacros; Hinc quamvis *Tamb. t. 3. c. 5. §. 3.* dicat, utramque sententiam suam probabilitate non carere, & *Spor. n. 205.* dicat utramque esse æqualiter probabilem, tamen secunda videtur esse mihi longè probabilior, & tum saltem absolutè tenenda, si quis vellet sacros Ordines suscipere purè, ut se à tali sponsa sibi nunc dispendente liberaret.

201. Q. 29. Quid notandum sit circa dissolutionem sponsalium per Matrimonium contractum cum alia. *R. §. Palud. Gabr. Henriq. Bonac. Becan. Fill. Vallal. Laym. Sanch. l. 1. d. 48.* dicunt ita dissolvi per Matrimonium cum alia initum, ut quamvis hanc uxor moriatur, aut profiteatur in Religione, ipse se non teneatur ducere primam, quia superveniens obligatio major Matrimonii videtur extinxisse minorem priorum sponsalium, sicut professio in strictiore Ordine extinguit professionem in priore Ordine laxiore. E contra *Ab. Led. Hurt. Vega, Cón. Pont. Avers. q. 8. f. 13. Mastri. 82. Castrop. p. 21. n. 4. Spor. n. 208. Krim. à n. 263. Kugler. p. 3. n. 77.* probabilius dicunt, quòd maneat obligatus primæ, quia superveniens Matrimonium tantum impedit executionem priorum sponsalium, sicut etiam impedit ingressum in Religionem, si antea vovisset Religionem ingredi, non autem tollit illam obligationem: Et disparitas est in profitente Religionem strictioris